

ta zakupu na koncie 300 „Rozliczenie zakupu”, przenosi się bieżąco na koszty (Wn konto 410 — Ma konto 300 lub odwrotnie).

Odchylenia te wpływają na koszt zużycia materiałów bezpośrednich (Wn konto 500 — Ma konto 490 lub odwrotnie). Na dzień 31 grudnia ustala się średni wskaźnik narzutu odchylen według wzoru:

$$\frac{\text{odchylenia powstałe w roku obliczeniowym}}{\text{zapas na koniec roku obliczeniowego}} \times 100$$

powiększony o zużycie materiałów w ciągu roku obliczeniowego wycenione według cen ewidencyjnych

I ustala za pomocą tego wzoru kwotę odchylen przypadającą na stan końcowy materiałów. Jeżeli wskaźnik narzutu odchylenia jest wyższy aniżeli 1%, a kwota odchylen dotycząca stanu zapasów na dzień 31 grudnia przekracza 100.000 zł, to o odchylenia te koryguje się koszt własny sprzedaży produkcji i usług (konto 710) oraz wartość zapasów na koniec roku (konto 310). W pozostałych wypadkach przy wycenie zapasów nie uwzględnia się odchylen. Na początku roku następnego kwotę odchylen dotyczącą zapasu przenosi się w całości na konto 710 „Koszt własny sprzedaży produkcji i usług.”

C. Ewidencja i rozliczenie kosztów w zespole 5. „Koszty rozliczone”.

1. Ogół poniesionych kosztów działalności eksploatacyjnej gromadzi się na właściwych kontach zespołu 4 „Koszty do rozliczenia”. Część kosztów dotyczącą okresu sprawozdawczego przenosi się na konto 500 „Działalność podstawowa”, 510 „Koszty handlowe” lub 550 „Koszty ogólne” (Ma konto 490 lub 640). Prowizje central handlu zagranicznego oraz agentów zagranicznych od sprzedaży na eksport przenosi się wprost na konto 710 „Koszt własny sprzedaży produkcji i usług (Ma konto 490). Nie wyodrębnia się kosztów zakupu i pozostałych kosztów sprzedaży; obciążają one koszty ogólne.

2. Koszty bezpośrednie ujmuje się na koncie 500 według faz, zleceń lub w innych przekrojach, w sposób umożliwiający ich kontrolę, tak aby były spełnione warunki określone w przepisach w sprawie cen i ich aktualizacji, podatków i dotacji. Koszty ogólne gromadzone na koncie 550 dzieli się według miejsc powstawania kosztów, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami kontroli lub kalkulacji.

3. Inwentaryzację produkcji nie zakończonej przeprowadza się w każdym półroczu, nie wcześniej jednak niż na miesiąc przed zakończeniem półroczu lub roku. W wy-

padkach uzasadnionych nieznacznym rozmiarem i stałością stanów produkcji nie zakończonej oraz krótkim cyklem produkcyjnym można zrezygnować z wyceny produkcji nie zakończonej. Przy większych rozmiarach produkcji nie zakończonej lub wahaniach jej stanu można wyceniać ją w wysokości kosztów użytych do produkcji materiałów bezpośrednich za pomocą norm zużycia i cen ewidencyjnych, bez uwzględniania odchylen. W innych miesiącach niż czerwiec i grudzień przyjmuje się, że stan produkcji nie zakończonej ustalony na dzień 30 czerwca lub 31 grudnia nie ulega zmianie.

4. Koszty ogólne przenosi się na konto 500 (Ma konto 550), a następnie różnicę między sumą stanu początkowego produkcji nie zakończonej i kosztów produkcji okresu a stanem końcowym produkcji nie zakończonej przenosi się z konta 500 na konto 580 „Rozliczenie działalności”. Zapisy te są dokonywane nie rzadziej niż po zakończeniu kwartału.

5. Konto 580 „Rozliczenie działalności” uznaje się, w korespondencji z kontem 600 lub 710, nie rzadziej niż raz na miesiąc wycenioną według cen ewidencyjnych wartością wytworzonej produkcji bez względu na jej rodzaj (materialna — przemysłowa, nieprzemysłowa, usługi niematerialne). Za ceny ewidencyjne wyrobów, robót i usług przyjmuje się ich ceny sprzedaży skorygowane o ewentualny podatek obrotowy (dotacje) i planowany zysk.

6. Odchylenia powstałe na koncie 580 przenosi się w całości, nie rzadziej niż na koniec kwartału, na konto 710 „Koszt własny sprzedaży produkcji i usług”.

7. Koszty handlowe przenosi się w całości, nie rzadziej niż na koniec kwartału, z konta 510 na konto 730 „Sprzedaż towarów handlowych”.

D. Produkty.

1. Ewidencję wyrobów gotowych prowadzi się według cen ewidencyjnych, o których mowa w lit. C ust. 5.

2. Na dzień 31 grudnia wycenia się wyroby gotowe:

- 1) planowo rentowne — według cen ewidencyjnych lub — w razie ich korygowania o odchylenia — nie wyżej niż według ceny sprzedaży pomniejszonej o podatek obrotowy,
- 2) planowo deficytowe — według ceny sprzedaży powiększonej o należną dotację.

3. Tok postępowania na dzień 31 grudnia z odchyleniami dotyczącymi wyrobów gotowych jest taki sam jak z odchyleniami od cen ewidencyjnych materiałów (lit. B ust. 3).

155

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 lipca 1981 r.

w sprawie bankowych rachunków walutowych w walutach wymiennalnych dla jednostek drobnej wytwórczości i ich zrzeseń.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 2 ust. 3 uchwały nr 98 Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1977 r. w sprawie oprocentowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) i § 12 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 112 Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1981 r. w sprawie rozwoju drobnej wytwór-

czości (Monitor Polski Nr 15, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się jednostkom drobnej wytwórczości i ich zrzeseń na posiadanie w Narodowym Banku Polskim lub za jego zgodą w innym dewizowym banku w kraju bieżących rachunków walutowych dla rozliczeń,

z tytułu obrotu z kontrahentami działającymi w państwach zaliczanych do II obszaru płatniczego, jeżeli prowadzą działalność eksportową lub importową:

- 1) za pośrednictwem właściwych przedsiębiorstw handlu zagranicznego lub jednostek gospodarki uspołecznionej uprawnionych do działalności w obrocie z zagranicą,
- 2) samodzielnie — za zgodą wyrażoną w trybie § 10 ust. 3 uchwały nr 112 Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1981 r. w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr 15, poz. 120).

2. Rachunki, o których mowa w ust. 1, są prowadzone w walutach wymiennalnych określonych przez Narodowy Bank Polski.

§ 2. Bieżące rachunki walutowe jednostek drobnej wytwórczości i ich zrzeczeń są zasilane walutami wymiennalnymi.

- 1) nabytymi w banku prowadzącym dany rachunek w wysokości 20% efektywnego wpływu ze zrealizowanego eksportu za pośrednictwem właściwych przedsiębiorstw handlu zagranicznego lub jednostek gospodarki uspołecznionej uprawnionych do działalności w obrocie z zagranicą, na podstawie zaświadczenia o wysokości efektywnego wpływu, wydanego posiadaczowi rachunku przez przedsiębiorstwo handlu zagranicznego lub jednostkę gospodarki uspołecznionej uprawnioną do działalności w obrocie z zagranicą, po rozliczeniu transakcji z bankiem,
- 2) nabytymi w banku w wysokości 20% efektywnego wpływu ze zrealizowanego eksportu dokonanego samodzielnie w ramach uprawnień uzyskanych przez jednostki drobnej wytwórczości i ich zrzeczenia w trybie § 10 ust. 3 uchwały nr 112 Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1981 r. w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości, na podstawie otrzymanego przez dewizowy bank w kraju wpływu, przy rozliczeniu danej transakcji eksportowej,
- 3) nabytymi w banku prowadzącym dany rachunek w wysokości 30% przyrostu wartości osiągniętego eksportu w stosunku do wartości eksportu roku ubiegłego, ustalonego na podstawie efektywnych wpływów z eksportu, o których mowa w pkt 1 i 2,
- 4) stanowiącymi przelew z bieżących rachunków walutowych jednostek drobnej wytwórczości, wynikający z rozliczeń dewizowych między tymi jednostkami, dokonanych za zezwoleniem dewizowym Narodowego Banku Polskiego,
- 5) stanowiącymi przelew z rachunków bankowych krajowców dewizowych, prowadzonych w walutach wymiennalnych, pod warunkiem że krajowcy ci prowadzą działalność określoną uchwałą nr 112 Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1981 r. w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości.

§ 3. Zezwala się na dokonywanie wypłat w walutach wymiennalnych z bieżących rachunków walutowych jednostek drobnej wytwórczości i ich zrzeczeń na:

- 1) zakup towarów (maszyn, urządzeń, surowców itp.) i usług, związanych z działalnością wytwórczą i świadczeniem usług, dokonywany za pośrednictwem właściwych przedsiębiorstw handlu zagranicznego, jednostek gospodarki uspołecznionej uprawnionych do dzia-

łalności w obrocie z zagranicą lub jednostek gospodarki uspołecznionej uprawnionych do eksportu wewnętrznego,

- 2) zakup towarów (maszyn, urządzeń, surowców itp.) i usług przez jednostki drobnej wytwórczości i ich zrzeczenia, uprawnione w trybie § 10 ust. 3 uchwały nr 112 Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1981 r. w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości do samodzielnego prowadzenia działalności importowej,
- 3) pokrycie kosztów międzynarodowych przewozów towarów polskimi środkami transportu oraz ubezpieczenia towarów w Towarzystwie Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” Spółka Akcyjna,
- 4) pokrycie kosztów uczestnictwa jednostek drobnej wytwórczości i ich zrzeczeń w targach i wystawach międzynarodowych oraz innych kosztów o charakterze promocyjnym,
- 5) pokrycie kosztów służbowych podróży zagranicznych pracowników jednostek drobnej wytwórczości i ich zrzeczeń — według zasad określonych odrębnymi przepisami.

§ 4. Szczegółowe warunki otwierania i prowadzenia bieżących rachunków walutowych jednostek drobnej wytwórczości i ich zrzeczeń ustala Narodowy Bank Polski.

§ 5. 1. Środki zgromadzone na bieżącym rachunku walutowym jednostek drobnej wytwórczości i ich zrzeczeń nie są oprocentowane.

2. Jeżeli środki, o których mowa w ust. 1, są zdeponowane w banku na czas nie krótszy niż 1 rok, podlegają oprocentowaniu w wysokości 7%.

§ 6. Jednostki drobnej wytwórczości i ich zrzeczenia obowiązane są pobierać przypadające im należności z zagranicy nie później niż w terminie wymagalności i sprostować je do kraju za pośrednictwem banku.

§ 7. Czynności jednostek drobnej wytwórczości i ich zrzeczeń, stanowiące obrót wartościami dewizowymi, nie uregulowane przepisami zarządzenia, wymagają osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 8. Zarządzenie nie dotyczy spraw związanych z otwieraniem i prowadzeniem rachunków bankowych:

- 1) dla zagranicznych osób prawnych i fizycznych — uregulowanych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 28 marca 1979 r. w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie rachunków bankowych dla zagranicznych osób prawnych i fizycznych, wykonujących działalność gospodarczą na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski Nr 10, poz. 67),
- 2) dla spółek z udziałem kapitału zagranicznego — uregulowanych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 18 czerwca 1979 r. w sprawie niektórych zasad gospodarki finansowej spółek z udziałem kapitału zagranicznego oraz zezwolenia na dokonywanie przez te spółki niektórych czynności obrotu wartościami dewizowymi (Monitor Polski Nr 16, poz. 97).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rachunków walutowych jednostek drobnej wytwórczości i ich zrzeczeń, otwartych po dniu 30 czerwca 1981 r.

Minister Finansów: M. Krzak

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1; Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0740-1300/81.

Cena 12,00 zł